

STRESZCZENIE/SUMMARY

Niniejsza dysertacja to zapis badania fenomenu platform streamingowych (kolportujących treści audialne), nazywanych przez autora *nowym radiem*. Omówiono w niej również proces powstawania *Cicho, cichutko* – utworu będącego egzemplifikacją i artystycznym desygnatem działu *nowego radia*, jakim jest *literatura w formie audio*.

Pierwsza część pracy – w poszczególnych rozdziałach – zogniskowana jest wokół:

- opisu ewolucji radia w ujęciu diachronicznym,
- wyjaśnienia niezbędnej dla tematu terminologii,
- analizy miejsca *literatury audialnej* w kontekście ramówki nadawcy publicznego,
- charakterystyki procesu zmiany: pojawienia się *literatury w formie audio* poza falami eteru i przeobrażenia jej z utworu artystycznego w produkt rynkowy.

We wszystkich rozdziałach wybrzmiewa, jak *nowe radio* wręcz wymaga dziś zmiany myślenia o medium, o odbiorcy-słuchaczu/konsumencie oraz o *produkcje audialnym*. Tym samym wykazano, że prawie stuletnia wiedza i doświadczenie *radia klasycznego* stają się obecnie punktem wyjścia do nowych możliwości, stwarzanych przez *nowe radio*. Dziś możliwe jest mieszanie i mączenie klasycznych gatunków radiowych; dziś następuje rozwój i redefinicja formy, do której przestaje już wystarczać klasyczna nomenklatura radiowa.

Druga część pracy to opis indywidualnego procesu powstawania audialnego utworu *Cicho, cichutko*. Ukazano tu, jak za pomocą środków pierwotnie zarezerwowanych dla poetyki i stylistyki reportażu radiowego można wyłuskać i uwypuklić *kategorię prawdy* ukrytej w powieści. Proces twórczy został tu podzielony na rozdziały opisujące preprodukcję, realizację i postprodukcję. W podrozdziałach omówiono zaś poszczególne etapy pracy twórczej, uwzględniając zarówno specyfikę realizowanego utworu, jak i wpływ poszczególnych etapów na późniejszy odbiór dzieła.

Słowa i sformułowania klucze: *nowe radio*, *literatura audialna*, *kategoria prawdy*, *naturalne przestrzenie akustyczne*.